CORNELIU PORUMBOIU
A FOST SAU N-A FOST
LiterNet.ro 2006

A fost sau n-a fost?

Scenariu de lungmetraj de Corneliu Porumboiu

Redactor şi editor format.**pdf** Acrobat Reader: Răzvan Penescu rpenescu@liternet.ro
Corectura: Nicoleta Dascălu.

Text şi imagini: © 2006 S.C. PERISCOP PICTURES S.R.L. Toate drepturile rezervate.
Lungmetrajul omonim a fost regizat de Corneliu Porumboiu şi produs de 42 Km Film

© 2006 Editura LiterNet pentru versiunea.pdf Acrobat Reader.
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărţii prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN-10: 973-7893-82-4
ISBN-13: 978-973-7893-82-6

Editura LiterNet
http://editura.liternet.ro office@liternet.ro

EXT DIMINEAŢĂ, ÎN FAŢA PRIMĂRIEI, APOI PE STRĂZILE ORAŞULUI

Beculeţele din bradul din faţa primăriei clipesc de câteva ori, apoi se sting. Felinarele de pe stradă se sting încet, unul câte unul, în tot oraşul.

INT DIMINEAŢA, APARTAMENT PIŞCOCI

Felinarul din faţa ferestrei lui Pişcoci se stinge. Pişcoci aşezat la masă, cu spatele la cameră, începe să îşi mănânce cu poftă ciorba.

INT DIMINEAŢA, APARTAMENT MĂNESCU

Mănescu se ridică năuc de pe canapea. Se vede că a dormit îmbrăcat. Sună telefonul.

....

DOAMNA MĂNESCU
(off)

Alo. Bună dimineaţa. Da, imediat.

MĂNESCU

Cine e?

DOAMNA MĂNESCU

Jderescu.

....

MĂNESCU

Alo, da. Salut, măi Virgile. Da. Vrei să-mi spui ceva? Auzi, d-aia m-ai sunat, să mă întrebi dacă am băut aseară? A, da, pentru emisiune. Auzi, da' cine o să mai fie la emisiune? Da? Bine. Mai vrei să îmi mai spui ceva? Da, am înţeles. Claxonezi şi cobor. Pa.

INT DIMINEAŢA, APARTAMENT JDERESCU

Jderescu caută ceva în bibliotecă.

....

JDERESCU

Rodico! Rodico!

DOAMNA JDERESCU

(off)

Da.

JDERESCU

Unde-i dicţionarul ăla?

DOAMNA JDERESCU

Care dicţionar?

....

JDERESCU

Ăla mitologic.

DOAMNA JDERESCU

În bibliotecă.

JDERESCU

În bibliotecă unde?

DOAMNA JDERESCU

La dicţionare.

JDERESCU

.... Păi, şi unde-s dicţionarele? ....

DOAMNA JDERESCU

Pe primul raft de jos în sus.

JDERESCU

Unde?

DOAMNA JDERESCU

L-ai găsit?

JDERESCU

Nu.

DOAMNA JDERESCU

Ia uită-te, măi tată, în spate la ăla cu barbă.

JDERESCU

Păi care, că-s doi? Aristotel sau Platon?

DOAMNA JDERESCU

Stai oleacă.

DOAMNA JDERESCU

Uite-l.

JDERESCU

.... Dar pe ăsta de ce nu-l pui sus? Să se vadă frumos. ....

DOAMNA JDERESCU

Poftim.

DOAMNA JDERESCU

Ţi-am pregătit costumul. Şosetele şi chiloţii sunt pe fotoliu şi mă duc să-ţi calc şi cămaşa. A, să nu uit... A sunat Liliana.

JDERESCU

Ce, mai vrea bani?

DOAMNA JDERESCU

Nu, tată… Vroia să-ţi spună succes la emisiune.

JDERESCU

A... Mulţumesc.

DOAMNA JDERESCU

A... Am găsit hârtiile astea în costumul de ieri. Poftim. Ai nevoie de ele?

JDERESCU

Aoleu! Bine că le-ai găsit.

Formează un număr de telefon.

....

JDERESCU

Domnu' Vasilache, Jderescu sunt. Domnule, v-am sunat să-mi confirmaţi dacă puteţi veni sau nu la emisiune, cum mi-aţi promis. Dacă mă sunaţi, acasă am 321666, iar la televiziune 321747. Repet, 321747.

<u>INT DIMINEAŢA, APARTAMENT PIŞCOCI</u>

Pişcoci încearcă instalaţia de pom şi trage cu ochiul la televizorul aprins.

PIŞCOCI

A, bun.

TEXT TV

(off)

„Cel mai bun şi cel mai ieftin vin de masă îl poţi găsi astăzi la Supermarket Racova. Colinele Tutovei...“

PIŞCOCI

Nu vă mai săturaţi de vin...

Vocea de la TV se întrerupe. Pişcoci se apropie de televizor şi îl loveşte. Sunetul revine.

PIŞCOCI

Mă, şi tu. Dă-i, mă, drumu’, dă-i, mă, drumu’.

....

TEXT TV

(off)

„În această zi, se împlinesc 16 ani de când revoluţia română şi-a trăit magicele momente în urma cărora românii şi-au câştigat...“

Vocea de la TV se întrerupe din nou. Pişcoci se apropie de televizor şi îl loveşte încă o dată.

PIŞCOCI

Hai, mă.

TEXT TV

(off)

„...propus să întoarcă oglinda timpului în data de 22 decembrie. Vă prezentăm în această după-amiază, în exclusivitate, în cadrul emisiunii *Problema zilei*, o discuţie relevantă despre evenimentele din decembrie 1989, care au marcat destine şi au schimbat traiectoria noastră, a tuturor. Moderatorul emisiunii, cunoscutul jurnalist Virgil Jderescu, va avea doi invitaţi, martori ai acelor zile. Deci, vă aşteptăm la ora 15, la emisiunea *Problema zilei*, să aflăm...“

PIŞCOCI

Să aflăm... ce? Îţi vin eu de hac, măi. Ei, drăcie.

Scoate din dulap o şurubelniţă cu care se îndreaptă spre TV. Se aude cineva bătând la uşă. Pişcoci fuge la uşă, deschide şi o petardă explodează pe casa scării.

PIŞCOCI

(speriat)

Ptiu, ptiu! Măi sălbaticilor!

INT DIMINEAŢA, APARTAMENT MĂNESCU

Doamna Mănescu udă nişte flori din ghivecele de pe dulapul din bucătărie. Mănescu intră în bucătărie şi vede un brad pricăjit rezemat de perete.

MĂNESCU

Ce-i cu dihania asta aici?

DOAMNA MĂNESCU

Exact la asta m-am gândit şi eu azi noapte, când te-am văzut cu el în mână.

MĂNESCU

Eu l-am adus?

DOAMNA MĂNESCU

Nu-ţi mai aduci aminte?

MĂNESCU

Nu-mi aduc.

DOAMNA MĂNESCU

.... Înseamnă că nu-ţi aduci aminte nici de „Deşteaptă-te, române!“. ....

MĂNESCU

N-am cântat eu aşa ceva...

DOAMNA MĂNESCU

Nu, Mănescule, ai cântat „Simfonia a 5-a“, de Beethoven...

MĂNESCU

Am cântat tare?

DOAMNA MĂNESCU

Nu foarte tare, cât să trezeşti juma' de cartier.

MĂNESCU

Auzi, ia...

DOAMNA MĂNESCU

Azi, cum iei salariul, îl aduci acasă. Că n-am chef să fac iar din Crăciun, Postul Paştelui.

MĂNESCU

Da, ţi-l aduc, ţi-l aduc numaidecât.

DOAMNA MĂNESCU

Să ştii că, dacă n-aduci toţi banii acasă, până la ultimul leu...

....

MĂNESCU

Cum îmi stă sacoul ăsta?

DOAMNA MĂNESCU

Nu schimba subiectul, să ştii că ştiu ce salariu ai.

MĂNESCU

Da, ştiu că ştii, mai bine decât mine ştii ce salar am.

DOAMNA MĂNESCU

Ce-ai zis?

MĂNESCU

Zic ţi-l aduc, dom'le, ţi-l aduc.

DOAMNA MĂNESCU

Pe cuvântul meu că nu te mai primesc în casă!

MĂNESCU

Am cheia.

DOAMNA MĂNESCU

Şi-am să-i spun şi lu' Ana că nu te mai trezeşti din beţie...

MĂNESCU

.... Ţi-l aduc tot, pe cuvântul meu! Da' nu-i mai spune Anei... Cu ce mă îmbrac, zi? ....

DOAMNA MĂNESCU

Ia-ţi costumul negru.

MĂNESCU

Alb şi negru, s-arăt ca-n filmele cu Stan şi Bran.

DOAMNA MĂNESCU

Atunci i-aţi ce vrei, numai să-mi aduci salariul. Să ştii c-o să trebuiască să schimb ghivecele astea.

INT DIMINEAŢA, APARTAMENT JDERESCU

Jderescu formează un număr de telefon, soţia lui pregăteşte micul dejun.

JDERESCU

Alo, familia Grigoriu? Aş dori şi eu cu domnul Grigoriu. Virgil Jderescu, de la televiziune. Păi da' nu ştiţi unde este? Vă rog, îi spuneţi când vine că l-am sunat? L-am chemat la emisiune şi aş vrea şi eu să ştiu, vine, nu mai vine... Bine, mulţumesc. La revedere.

DOAMNA JDERESCU

Da' nu mai mânca pâine goală.

....

Jderescu formează un alt număr.

JDERESCU

Ia uite, mă... Domnule Vasilache, tot eu Virgil sunt. Hai, dom'ne, spuneţi-mi exact dacă puteţi sau nu puteţi veni la emisiune. Haideţi, vă rog, că mi-aţi spus ca mă sunaţi până la nouă, de-acum e deja nouă jumătate. Haideţi, vă rog, aştept răspunsul dumneavoastră. Vă rog frumos...

(închide telefonul)

Căcănarul dracului!

DOAMNA JDERESCU

(întinzând gem pe pâine)

Lasă, că-i găseşti tu până la urmă! Toţi vor s-apară la televizor.

JDERESCU

Las-o aşa.

DOAMNA JDERESCU

Poftim. Ţi-am zis c-a sunat Liliana?

JDERESCU

Da.

DOAMNA JDERESCU

Ar mai avea şi ea nevoie de vreo 500 de lei.

JDERESCU

....

Pentru ce?

....

DOAMNA JDERESCU

Vrea să plece de Revelion la Sinaia.

JDERESCU

Da' săptămâna trecută nu i-am dat bani pentru Revelion?

DOAMNA JDERESCU

Ba da, dar ar vrea să-şi ia schiuri.

JDERESCU

Auzi, spune-i lu' fi-ta să se mai dea şi cu sania. Să mai lase figurile astea de Bucureşti.

DOAMNA JDERESCU

Hai, măi tată, toţi colegii ei au schiuri.

INT. DIMINEAŢA, APARTAMENT PIŞCOCI

Sună la uşă. Pişcoci nu răspunde.

PIŞCOCI

Da, da. Nu mă mai duci tu pe mine cu pocnitorile tale…

Sună din nou. Pişcoci ezită. Se duce la uşă în vârful picioarelor şi se uită pe vizor.

PIŞCOCI

A, poftiţi!

VERA

Bună ziua, nea Pişcoci.

PIŞCOCI

Bună ziua, vecină. Hai, intră, măi Petrică.

VERA

Ne grăbim, nea Pişcoci.

PIŞCOCI

Hai, hai intraţi, nu staţi în prag. Nu sta în prag, că ne ies vorbe!

VERA

Bună ziua, bună ziua, nea Pişcoci. Am...

PIŞCOCI

Intră, intră în casă.

VERA

.... Hai Petrică, da' repede. ....

PIŞCOCI

Stai oleacă jos.

VERA

Stai aici, lângă mama, că ne grăbim.

PIŞCOCI

Hai, stai oleacă jos.

VERA

Nu, nu, nu. Nu, chiar nu stau, mă grăbesc, nea Pişcoci. Am şi eu o rugăminte la matale, nea Pişcoci.

PIŞCOCI

Da, spune.

VERA

N-ai vrea să faci matale pe Moş Crăciun la mine, sâmbătă?

PIŞCOCI

(îl arată pe Petrică)

Ssst!

....

....

VERA

Nu înţelege. Rică, fratele lu' bărbată-miu, şi-a rupt picioru' ieri la fotbal şi n-am pe cine să chem. M-am tot gândit şi mi-am adus aminte că matale făceai pe Moş Crăciun, da' mai de demult.

PIŞCOCI

Acu' 10 ani...

VERA

Costum aveţi?

PIŞCOCI

Nu mai am, l-au mâncat moliile de tot.

VERA

Las' că am eu unul, dar trebuie să-l modific, că Rică-i gras rău de tot.

PIŞCOCI

Păi, adă-l să-l văd.

VERA

Vin cam într-o oră, e bine? Hai, Petrică. Nu, nu, nu.

PIŞCOCI

.... E bine, e foarte bine, că tot n-am nimic de făcut. ....

VERA

Petrică, ne grăbim.

PIŞCOCI

Haide, uite, uite clopoţelul.

VERA

Uite, îţi dă, îţi dă nea Pişcoci pe Moş Crăciun.

PIŞCOCI

Hai, du-te şi...

VERA

Trebuie să mă duc la Rică, să-i duc ceva de mâncare la spital şi vin dup-aia.

PIŞCOCI

Da' ce i-ai făcut de mâncare?

VERA

Nişte borş cu carne. Chifteluţe a făcut soacră-mea. Nişte gutui. Ia o gutuie, nea Pişcoci.

PIŞCOCI

A, mulţumesc frumos, să fie aşa, de sufletul răposaţilor.

....

VERA

Să fie primit. Hai, Petrică, Petrică, hai, că ne grăbim!

PIŞCOCI

Uite, ia şi clopoţelul. Du-te şi cu colindul, măi Petrică.

VERA

A... Nea Pişcoci, când mă întorc, vorbim şi de bani.

PIŞCOCI

A nu, nu vreau bani.

EXT/INT DIMINEAŢA, BAR

Mănescu intră în bar. Lasă bradul la intrare. În faţa barului, un copil cântă la flaut. Mănescu stă la tejghea. Scaunele din bar sunt puse pe mese, cu picioarele în sus.

MĂNESCU

Ce datorie am?

BARMANUL

De aseară, sau total?

....

MĂNESCU

Total.

BARMANUL

(îşi ia caietul)

Aşa, ia. Alecu e aici, unde e mă, Cornel, Sofronea... Mănescu! 192 şi cu 48 ori 2... 6... şi cu asta de ieri. 326 de lei.

MĂNESCU

Ce mă, aşa de mult? Ia stai să văd.

BARMANUL

Păi, da, numai aseară ai spart 100.

....

MĂNESCU

Hai, mă, du-te de-aicea, ca doar n-am băut şampanie!

BARMANUL

Păi, nu. Ai băut vodcă, da' ai dat la toată lumea. Dă-mi şi mie mătura aia de acolo.

Mănescu îi dă mătura.

MĂNESCU

Măi, Gigi, de câte ori ţi-am spus, să mă opreşti, mă, când vezi că mă îmbăt.

BARMANUL

Eu am încercat, da' am avut cu cine sta de vorbă?

....

Mănescu ia un scaun de pe o masă şi se aşază.

MĂNESCU

Uite cum facem... îmi dai acum o sticlă, mă duc la şcoala, iau salariul şi-ţi dau toţi banii.

BARMANUL

Deci, nea Mănescule, nu-ţi dau.

MĂNESCU

Hai, mă, că am o emisiune azi la televizor şi am emoţii. Trebuie să...

BARMANUL

Ce emisiune?

MĂNESCU

Despre revoluţie.

BARMANUL

Care revoluţie?

MĂNESCU

Hai, mă, nu mă amărî şi tu, mă Gigi, mă...

BARMANUL

.... Mamă, profesore, mă înnebuneşti! Îţi dau o ţigară. ....

MĂNESCU

Nu te lăsam eu mai bine repetent?

Barmanul ia o sticlă din bar şi i-o dă.

BARMANUL

Bine, uite cum facem... îţi dau, dar dacă diseară nu-mi dai banii, vin la uşă la dumneata.

Mănescu se ridică să ia sticla şi se aşază la loc pe scaun. Bagă sticla în geantă. Barmanul notează în caiet.

MĂNESCU

M-am luat de chinez?

BARMANUL

Da.

MĂNESCU

Tare?

BARMANUL

Ei, nu chiar tare, ca de obicei.

MĂNESCU

....

Bă, prost mai sunt. ....

BARMANUL

Deci ai 340.

INT DIMINEAŢA, APARTAMENT JDERESCU

Doamna Jderescu se uită la televizor. Jderescu sună pe cineva.

DOAMNA JDERESCU

(se uită la tânăra prezentatoare)

Nu-mi place fata asta, tare-i mâţâită. Alta n-ai găsit?

JDERESCU

Alo, familia Grigoriu?... M-aţi recunoscut?... Dar unde umblă, dom'ne?... Auzi, spune-i, te rog, ca, altă dată când promite ceva, să se ţină dracu' de cuvânt… Ştii ce, spune-i că-i un imbecil şi că altă dată n-o să mai mănânce căcat despre politică pe postul meu.

DOAMNA JDERESCU

Virgil...

JDERESCU

Da' dă-l în pizda mă-sii...

DOAMNA JDERESCU

.... Virgil, ia uite ce fotografie am găsit. ....

JDERESCU

Ce fotografie?

DOAMNA JDERESCU

Cu Liliana, de Crăciun.

DOAMNA JDERESCU

Uită-te tu ce grăsuţă era! Câţi ani avea oare? Patru. Patru, da.

JDERESCU

Da' ăsta cine e?

DOAMNA JDERESCU

Tu.

JDERESCU

Nu, nu, nu, ăstălalt.

DOAMNA JDERESCU

Ăsta-i Moş Crăciun.

JDERESCU

Şi cine era Moş Crăciun?

DOAMNA JDERESCU

.... Nu mai ştiu. Uită-te, tu, ce veselă era Liliana. ....

JDERESCU

Îmi dai şi mie sacoul ăla?

DOAMNA JDERESCU

Poftim.

Se uită lung la el.

JDERESCU

N-am bani.

DOAMNA JDERESCU

500, tată…

JDERESCU

Mă laşi?

DOAMNA JDERESCU

Da.

JDERESCU

Rodico...

DOAMNA JDERESCU

(off)

Da.

JDERESCU

Adu-mi şi mie cartea aia de telefoane.

INT. DUPĂ-AMIAZĂ, APARTAMENT PIŞCOCI

Pişcoci şi Vera întorc pe toate feţele costumul de Moş Crăciun.

VERA

Ăsta-i roşu!

PIŞCOCI

Ăsta-i roşu?

VERA

Da.

PIŞCOCI

Unde vezi că-i roşu? Dacă ăsta-i roşu, eu mă duc şi mă spânzur.

VERA

Da' ce-i, nea Pişcoci?

PIŞCOCI

.... E, ce-i. Nu vezi că e pătat tot? ....

VERA

Unde?

PIŞCOCI

Uite, peste tot. Parcă ai spălat pe jos cu el. Şi ăsta-i alb? Păi, dacă ăsta-i alb, eu mă mai duc şi mă mai spânzur o dată.

VERA

Şi matale ce vrei să fac acum? Asta-i situaţia. Dacă aveam bani, îţi luam altul. Aşa, aşa ne descurcăm cu ce-avem.

PIŞCOCI

Şi sac ai?

VERA

Pentru ce?

PIŞCOCI

Păi, cum, pentru ce? Pentru cadouri.

VERA

Le ţii în mână, nea Pişcoci.

PIŞCOCI

.... Cum o să le ţin în mână, domnule, cadourile? ....

VERA

Le ţii în mână.

Sună telefonul. Pişcoci răspunde.

PIŞCOCI

Da... El.

Cât Pişcoci e la telefon, Vera îşi face de lucru cu costumul.

PIŞCOCI

O... să trăiţi, domnule Virgil! Ce surpriză!... Aşa… Eu ştiu, am auzit, eu tot timpul mă uit la postul ăsta al dumitale... Eh, am fost, da. Şi?.. Păi viu, de ce să nu viu... Dar aş putea eu să vă fiu de folos?... Bine, de acord. O să vin. Pe la 2 fără un sfert vă aştept, domn' Virgil… Lângă fabrica de lapte stau… La 2 fără un sfert… Da' de ce să-mi dai un claxon?.. A... da, da, da, da, da, bine, bine, bine, te aştept, sănătate. Cele bune.

Vera îi pune lui Pişcoci căciula de Moş Crăciun pe cap. Pişcoci o scoate, nervos.

VERA

E, asta e.

....

PIŞCOCI

În concluzie, costumul ăsta este de tot rahatul.

INT. DUPĂ-AMIAZĂ, SALĂ DE CLASĂ

O clasă cu pupitre scrijelite şi o tablă spartă. Vreo zece elevi pocnesc petarde pe catedră. Pe o jumătate de tablă scrie BUG RULEZ. Un elev scrie ceva dedesubt. Altul intră în clasă în fugă.

UN ELEV

Profu'! Profu'!

Elevii se aşază în bănci. Mănescu intră în clasă. Elevii nu se ridică.

MĂNESCU

Bună ziua!

Mănescu îi priveşte.

MĂNESCU

Bună ziua!

Elevii se ridică.

ELEVII

(în cor)

Bună ziua!

....

MĂNESCU

Mamă, da' mulţi mai sunteţi cu corigenţa, mă. Voi sunteţi ăia cu doiu' la Imperiul Otoman?

....

ELEVII

Îhî…

MĂNESCU

Păi, ce să vă fac, măi băieţi, dacă voi nici să copiaţi nu ştiţi ca lumea? *(Se uită la scaunul de lângă catedră.)* Nu l-aţi reparat p'ăsta… Hai, luaţi o foaie de hârtie şi scrieţi… *(Şterge tabla.)* Ce să vă dau, mă, mi-e şi milă de voi, mă gândesc că să nu vă stric sărbătorile? Ce ştiţi voi mai bine?

UN ELEV

Revoluţia franceză.

MĂNESCU

Poftim?

UN ELEV

Revoluţia franceză.

MĂNESCU

(se uită la ceilalţi)

Sunteţi de acord?

....

ELEVII

(în cor)

Da!

MĂNESCU

Bine, scrieţi… Revoluţia franceză.

(se aşază lângă un elev.)

Ciudat… Cum v-aţi gândit voi toţi la Revoluţia franceză, mă?

În clasă intră un bărbat.

....

BĂRBATUL

(către un elev)

Dă-te, mă, mai încolo!

(Se aşază în bancă. Către Mănescu)

Salut. Mai faci azi ore?

MĂNESCU

Trebuie să le dau o lucrare la corigenţă, ăştia sunt corigenţi.

BĂRBATUL

Ce să le mai dai lucrare? Pune-le câte o nota din burtă sau îi treci la vară.

....

MĂNESCU

....

Trebuie să-i sperii un pic...

BĂRBATUL

Ce să-i mai sperii, când ei se gândesc la câte petarde o să spargă de Revelion?

(către un elev)

Ce vrei, mă?

MĂNESCU

Pot să te ajut cu ceva?

BĂRBATUL

Am venit să-mi dai şi mie banii ăia.

MĂNESCU

Care bani?

BĂRBATUL

Mănescule…

MĂNESCU

Aaa… Ăia 200? Da, bine...

BĂRBATUL

270, că ţi-am mai dat 70 înainte.

MĂNESCU

.... Au început să dea salariul jos? ....

BĂRBATUL

Îţi baţi joc de mine? Ştii bine că-i dă înainte de 9…

MĂNESCU

Bine, termin cu ei şi vin şi eu jos...

BĂRBATUL

Hai, mă, că vreau să ajung la ţară!

MĂNESCU

Bine, domne', vin în juma' de oră. Într-un sfert de oră.

BĂRBATUL

Bine. Să nu întârzii!

(la lucrarea unui elev şi se uită pe ea. O aruncă înapoi pe masă.)

Revoluţia franceză, hai să fim serioşi…

INT. DUPĂ-AMIAZĂ, SCARĂ DE BLOC – STUDIO TV

Jderescu încearcă să ia liftul. Liftul nu merge. Un copil coboară scările în fugă.

JDERESCU

Pizda mă-tii de lift.

UN COPIL

.... Nenea, când ne dai desene animate? ....

JDERESCU

Mâine, bre!

INT. DUPĂ-AMIAZĂ, HOL BLOC – STUDIO TV

Nişte copii aruncă o petardă şi fug pe lângă Jderescu.

JDERESCU

Ce-i cu tine aicea? Hai, rade-o de-aicea. Umblaţi ca dracii. Băi! Fir-aţi ai dracului. Băi!

Petarda explodează. Un vecin iese din casă, panicat.

VECINUL

Ce se întâmplă aici? Vecine, ce se întâmplă?

JDERESCU

Dracii ăştia, dom'ne. Aruncă cu o găleată de apă în ei, fir-ar ai dracului să fie.

VECINUL

Mama lor de derbedei!

JDERESCU

Păi, mata ce păzeşti aici?

....

....

INT. DUPĂ-AMIAZĂ, STUDIO TV

O fanfară lăutărească de elevi interpretează o cunoscută piesă latino. Cameramanul se mişcă în jurul lor şi filmează din toate unghiurile.

SOLIST

(cântă versurile şi dansează)

Ritmul sună foarte bine
Şi mă cheamă tot mereu spre tine
Dansul e de vis
Ca un paradis
Muzica latino-i viaţa mea

Salsa, cha-cha-cha sau mambo
Chiar de el e muritor în tango...

Intră Jderescu.

JDERESCU

Alo! Stop! Stop! Domn' profesor, ce faci, dom'ne?

Fanfara se opreşte, la fel şi solistul.

PROFESORUL

Păi, cântăm o piesă latino.

....

JDERESCU

Păi, bagă, dom'ne, una românească, dom'ne! Că asta e emisiune de Crăciun, nu e...

(către cameraman)

Şi tu ce faci, mă?

COSTEL

Filmez...

JDERESCU

Păi, cu camera în mână?

COSTEL

Păi, aşa se filmează acuma, şefu'. Aşa-i mai modern!

JDERESCU

Pune-o, dracului, pe trepied, că-ţi dau cu ea în cap!

(Îi trage una în cap. Se întoarce către un puşti care stă pe margine.)

Şi tu ce faci, mă, aici?

MIHĂIŢĂ

Mi-am stricat... Mi-am stricat...

JDERESCU

Ce-ai stricat?

....

....

MIHĂIŢĂ

Instrumentul.

JDERESCU

Instrumentul? Ia uite, mă, a stricat instrumentul... Hai, dom'ne, la 3 începem, mai repede! Hai.

TOBOŞARUL

Ce cântăm, domn profesor?

PROFESORUL

Eu zic hai să facem „Hora de la Deleni". Sunteţi de acord, băieţi?

TOBOŞARUL

Nu, nu merge, domn' profesor, mai bine cântăm o bătută...

PROFESORUL

Nu putem bătută, pentru că nici ăsta, uite, n-are instrumentul. Băi, dacă tot n-ai instrumentul, stai jos acolo! Şefu', gata!

Costel a pus camera pe trepied şi filmează.

COSTEL

Dă-i drumu'! Atenţie! 5, 4, 3, 2, 1.

Fanfara începe să cânte. Costel lasă camera. De după geam, Jderescu îi face semn să se aplece. Costel se aşază pe jos, lângă Mihăiţă, care bate tactul pe genunchi. Zâmbesc amândoi. După geam, Jderescu se uită la ceas.

INT. DUPĂ-AMIAZĂ, MAGAZIN CHINEZESC

Pişcoci probează un costum de Moş Crăciun. Pe tejghea e şi o barbă şi un sac de Moş Crăciun.

PIŞCOCI

Altceva n-ai?

CHEN

Aţi văzut tot.

PIŞCOCI

Eu ştiu? Oricum, e mai bun decât gioarsa aia. Bine, îl iau. Cât?

CHEN

40 de lei.

PIŞCOCI

Aoleu. Cam mult.

CHEN

Nu, eu sunt cel mai ieftin.

PIŞCOCI

E, da, ştiu că eşti cel mai ieftin, că de-aia am venit la tine. Da-i cam scump faţă de calitatea materialului. Ia uite aicea!

(îi arată materialul costumului)

Ăsta, peste 2 ani de zile, strecori borşu' prin el. Şi uite asta

(îi arată barba de Moş Crăciun, o destramă)

Ia uite asta. Ia uite cum se duce! Ia uite!

CHEN

Dacă tragi aşa de el, bine-nţeles că se rupe.

PIŞCOCI

Să vezi cum trag copiii de el! 10, 20, 30, 40…Aşa...

CHEN

Da. 40 exact. Să-l împachetez?

PIŞCOCI

Nu, nu, nu îl duc aşa, ca să mă obişnuiesc. De arătos, e arătos.

Doi copii intră în magazin.

COPIII

(în cor)

....

Bună ziua!

CHEN

Bună ziua.

UN COPIL

Aveţi petarde?

CHEN

Da.

UN COPIL

Cât costă o cutie?

CHEN

2 lei.

INT. DUPĂ-AMIAZĂ, HOL ŞCOALĂ

În faţa cancelariei, profesorii stau la rând. Unul din ei e foarte agitat.

PROFESOR 1

De ce te agiţi, Fănică?

FĂNICĂ

Lasă-mă. Mă grăbesc.

....

PROFESOARA 1

Şi unde faci Revelionul?

PROFESOARA 2

Ca-n fiecare an, acasă.

PROFESOR 1

Eu, în Dubai.

PROFESOR GRAS

Eee, Dubai...

....

PROFESOARA 3

Eu la Buşteni îl fac, cu prietenii mei.

PROFESOR GRAS

Da' dom' director unde-l face?

PROFESOARA 3

Ce te interesează pe tine unde-l face?

PROFESOR 1

În Dubai, cu mine.

Apare şi Mănescu, din cancelarie, cărând o servietă. O profesoară îşi face loc către cancelarie.

PROFESOARA 2

Îmi daţi voie să trec?

MĂNESCU

Sigur, doamnă.

FĂNICĂ

270.

Mănescu lasă servieta jos şi îi numără banii.

MĂNESCU

270.

FĂNICĂ

Mersi.

Profesorii se îngrămădesc să încaseze datoriile de la Mănescu.

PROFESOARA 2

Şi mie 130.

MĂNESCU

Da, doamnă.

....

....

PROFESOR GRAS

Mănescule, 60…

INT. DUPĂ AMIAZĂ, APARTAMENT VALI

Jderescu vorbeşte la telefon. Vali face curat în debara.

JDERESCU

Alo, Vasilache? Te-am sunat să-ţi spun ca mă cac în robotul tău. La revedere.

(trânteşte receptorul)

Lua-te-ar dracu'!

VALI

Nu ştiu de ce te tot agiţi cu revoluţia asta. Oricum nu mai interesează pe nimeni.

JDERESCU

Şi ce-ai vrea să fac? Să fac toată viaţa emisiuni despre cum se scumpesc gazele, să filmez lăutari? Ce vrei să fac?

VALI

Eu plec la soră-mea, la Bucureşti, de Revelion.

JDERESCU

Ce faci?

....

VALI

Oricum, tu ai zis că-l faci cu nevastă-ta.

JDERESCU

Păi şi eu ce fac... cu emisiunea mea de Revelion?

VALI

Păi, plec pe 30 seara.

JDERESCU

Nu se poate.

VALI

De ce?

JDERESCU

Păi... Cine ia interviurile pe stradă? Cine face jurnalul, ştirile...

VALI

Băieţii.

JDERESCU

Cum, băieţii?

VALI

.... Oricum montez până atunci programul cu datinile. Interviurile le fac şi p-alea dinainte. Iar ştirile poate să le citească şi Costel, că nu-l doare gura. ....

Vali se aşază pe pat. Jderescu se întoarce spre ea.

JDERESCU

Păi şi la miezul nopţii?

VALI

La miezul nopţii, ce?

JDERESCU

Păi, cine filmează?

VALI

Oricum nu filmez eu.

JDERESCU

Bine, cine pune întrebările?

VALI

Costel. Şi-aşa n-or să se audă de petarde şi artificii.

Jderescu nu ştie ce să spună. Vali se uită în jos.

JDERESCU

Nu pleci.

....

....

VALI

Ba plec.

JDERESCU

Te dau afară.

VALI

Dă-mă afară.

JDERESCU

Vali, nu glumesc.

VALI

Nici eu. Am să fac Revelionul la Bucureşti pentru ca aşa vreau.

Ia telefonul şi pleacă cu el în altă cameră.

JDERESCU

Hai, măi Vali, măi... Ăla o să fie Revelion, la Bucureşti, mă? Acolo o să fie urât... Acolo, şi când ninge, e noroi... E înghesuială mare acolo... Ai să vezi că n-o să-ţi placă... După-aia o să vii tu la noi...

TEXT TV

(off)

„Cele mai moderne utilaje şi tehnologii sunt folosite pentru a produce iaurtul Vio şi smântâna dietetică Vio.“

....

....

EXT. DUPĂ-AMIAZĂ, BLOC PIŞCOCI

Trei tineri discută în jurul unei maşini noi.

PRIMUL TÂNĂR

200?

AL DOILEA TÂNĂR

Da.

PRIMUL TÂNĂR

Unde-ai dat, mă, 200?

AL DOILEA TÂNĂR

Oho, da' n-ai unde? Radare să nu fie, în rest mergi de...

Pişcoci, în costum de Moş Crăciun, dă să intre în scara blocului.

PRIMUL TÂNĂR

Salut, bre, nea Pişcoci!

PIŞCOCI

Salut, Eugene!

....

....

AL DOILEA TÂNĂR

Bre, da' nu-i prea devreme? Mai sunt trei zile.

Pişcoci intră în bloc.

PRIMUL TÂNĂR

Zici că-i meserie. Muzică?

AL DOILEA TÂNĂR

Muzică are, are, am schimbat totul, condensatoare, staţie. Noaptea n-ai probleme, siguranţă, faruri adaptive în curbă.

Pişcoci iese din bloc.

PIŞCOCI

Eugene!

PRIMUL TÂNĂR

Da.

PIŞCOCI

Dă-mi şi mie un foc, te rog!

AL DOILEA TÂNĂR

N-am. Dă-i, mă, un foc.

PRIMUL TÂNĂR

....

S-o aduci, bre, înapoi.

....

PIŞCOCI

O aduc imediat.

AL DOILEA TÂNĂR

Iarna o porneşti din casă cu telecomanda. Încălzire în scaune, frumos, mă urc...

PRIMUL TÂNĂR

Încălzire în scaune? Asta-i meserie.

AL DOILEA TÂNĂR

Da. Merge bine. Acuma are şi jante mişto, are din alea de inox. Da' acum e iarnă, merg cu astea.

PRIMUL TÂNĂR

Ai pus d-astea de iarnă.

AL DOILEA TÂNĂR

Da. Ce faci, băi? Ce are ăsta, mă? Înţelegi? Da' merită banii.

Pişcoci iese iar din scară şi se ascunde după perete. Explodează nişte petarde. Pişcoci înapoiază bricheta.

....

AL DOILEA TÂNĂR

Ce faci, bre, nea Pişcoci?

PIŞCOCI

Mulţumesc. Cine, eu?

PRIMUL TÂNĂR

Ai dat în mintea copiilor.

Nişte copii ies în fugă din scara blocului.

....

AL DOILEA TÂNĂR

Ia uite la el!

PIŞCOCI

Uite cine. Eu de ce m-am întors din drum?

PRIMUL TÂNĂR

A înnebunit, săracu'.

AL TREILEA TÂNĂR

Eu v-am zis că-i nebun.

AL DOILEA TÂNĂR

Aşa-i viaţa, grea, da' trece.

INT. DUPĂ-AMIAZĂ, MAGAZIN CHINEZESC

Mănescu lasă servieta jos.

MĂNESCU

Îmi pare rău pentru ziua de ieri. Sincer. Ştii, la bar… Chiar îmi pare rău...

CHEN

De ce-ai venit?

MĂNESCU

Am venit să-mi cer scuze.

CHEN

Le accept.

MĂNESCU

Auzi, Chen…

CHEN

Da, aud.

MĂNESCU

Vreau să te rog şi eu ceva.

CHEN

.... Nişte bani? ....

MĂNESCU

Da, e pentru ultima oară, sincer. Ştii, am luat azi salariul şi l-am dat pe tot pe datorii. E pentru ultima oară, n-am la cine să apelez, tu eşti unicul meu prieten.

CHEN

Când te-mbeţi, nu sunt eu prietenul tău?

MĂNESCU

Hai, mă, Chen, ştii doar că eu, când mă îmbăt, nu ştiu ce vorbesc.

CHEN

Îţi zic eu: că să mă duc la mine în ţară, că-s mai rău ca ţiganii, că sunt mic şi rău, că-s galben în cerul gurii...

MĂNESCU

Galben în cerul gurii? Da' ce înseamnă asta? Eu nici nu ştiu ce-nseamnă asta.

CHEN

Nici eu nu ştiu ce-nseamnă, da' aşa ai zis.

MĂNESCU

Chen, dacă nu mă ajuţi, nevastă-mea nu mă mai primeşte acasă.

....

CHEN

Cât vrei?

MĂNESCU

600.

CHEN

Cât?

MĂNESCU

600... Hai, te rog... în ianuarie ţi-i dau, la primul salariu.

CHEN

N-am atâţia bani.

MĂNESCU

Hai, mă, Chen, e plin oraşul de pocnitorile tale şi tu n-ai 600 de lei?

CHEN

Promiţi că nu vorbeşti prostii când te îmbeţi?

MĂNESCU

Promit.

CHEN

.... Pe cuvântul tău de-onoare? ....

MĂNESCU

Da. Pe cuvântul meu de-onoare.

CHEN

Bine.

Numără nişte bani.

EXT. DUPĂ-AMIAZĂ, MAŞINĂ

Jderescu conduce îngândurat.

INT. DUPĂ-AMIAZĂ, APARTAMENT PIŞCOCI

Pişcoci stă la masă, în costum, şi bate tactul, nervos. Pe masă se văd resturile prânzului.

INT. DUPĂ-AMIAZĂ, APARTAMENT MĂNESCU

Doamna Mănescu numără banii aduşi de Mănescu. La televizor e Vali.

DOAMNA MĂNESCU

100, 200, 250, 300, 350, 400, 450, 500, 550, 600, 610, 620, 630, 640...

....

....

EXT. DUPĂ-AMIAZĂ, MAŞINĂ

Jderescu conduce. Lângă el stă Pişcoci în costum, cu pălărie şi pardesiu.

JDERESCU

S-ar putea să ningă în ianuarie.

PIŞCOCI

Domnule, s-au dus dracu' anotimpurile astea. Păi, pe vremuri, nu puteai să ieşi din casă de atâta zăpadă.

JDERESCU

E adevărat... Ştii de când te ştiu eu pe matale?

PIŞCOCI

De când?

JDERESCU

Eram la şcoală, făceai pe Moş Crăciun.

PIŞCOCI

Ehe, Moş Gerilă era pe atunci.

JDERESCU

....

Da... Moş Gerilă.

....

PIŞCOCI

Da' la ce şcoală erai?

JDERESCU

La 3.

PIŞCOCI

La 3. Şi cum m-ai recunoscut?

JDERESCU

Păi... Mi-ai încurcat cadoul într-un an. Mi-ai dat un ursuleţ şi mama îmi cumpărase o puşcă. Când a văzut mămica, s-a înfuriat şi-a venit după matale la vestiar, să-ţi ceară socoteală. Eu m-am ţinut după ea şi te-am văzut; tocmai îţi dădeai costumul jos.

PIŞCOCI

Da' când s-a întâmplat asta?

JDERESCU

În '65, '66.

PIŞCOCI

.... Ah, a trecut ceva vreme de-atunci. ....

JDERESCU

Ce te-am mai înjurat atunci...

PIŞCOCI

Da' de ce?

JDERESCU

Un an întreg te-am înjurat.

PIŞCOCI

De ce?

JDERESCU

Păi nu mi-ai mai dat puşca înapoi. Am rămas cu ursuleţu'.

PIŞCOCI

Se mai întâmplă şi de-astea, doar oameni suntem. Domnule, nu te supără că ţi-o spun, da' pute a benzină aicea, la dumneatale în maşină, de mi-a…

JDERESCU

Motorină, nea Pişcoci.

PIŞCOCI

Motorină.

....

JDERESCU

E veche, săraca, dar îmi fac treaba cu ea. Merge? Merge!

PIŞCOCI

Bine că nu te plouă.

JDERESCU

Nici nu ninge.

PIŞCOCI

Nici nu ninge.

INT. / EXT. DUPĂ-AMIAZĂ, STRADĂ

Mănescu aşteaptă în faţa blocului. Se aşază pe servietă. Trece o vecină.

VECINA

Bună ziua, vecine!

MĂNESCU

Săru'mâna, doamnă!

Apare un tânăr cu un brad în braţe. Îl vede pe Mănescu.

TÂNĂRUL

.... Domn' profesor? O... domn' profesor. Ce mai faceţi? ....

MĂNESCU

Salut, măi Tibi, măi! Ce faci? Ţi-ai luat brad?

TÂNĂRUL

Da, pentru ai mei.

MĂNESCU

Când ai venit?

TÂNĂRUL

Ieri seară.

MĂNESCU

Şi când pleci?

TÂNĂRUL

Poimâine.

MĂNESCU

Băi, nu te-am văzut de mult, măi Tibi.

TÂNĂRUL

Da, păi trec foarte rar pe acasă.

MĂNESCU

.... Asta înseamnă că vii şi pe la mine, nu? ....

TÂNĂRUL

O să-ncerc, domn' profesor, dar abia am timp să stau cu ai mei.

MĂNESCU

Hai mă, încearcă să treci şi pe la mine. Uite că vin. Trebuie să plec.

TÂNĂRUL

Sărbători fericite, dacă nu ne mai vedem!

MĂNESCU

Sărbători fericite! Da' încearcă să vii totuşi pe la mine.

TÂNĂRUL

O să încerc.

MĂNESCU

Vii, nu încerci. Vii la mine.

TÂNĂRUL

Domn' profesor, da' mai cântaţi la chitară?

Maşina lui Jderescu opreşte lângă scară. Pişcoci coboară.

TÂNĂRUL

La chitară, mai cântaţi?

MĂNESCU

.... Nu, n-am mai cântat de mult. Să vii pe la mine! ....

TÂNĂRUL

O să încerc.

JDERESCU

Ce faci, nea Pişcoci?

PIŞCOCI

Am ieşit să mă mai dezmorţesc şi eu. Uite ce brad frumos are.

JDERESCU

Haide, bre.

MĂNESCU

Salut.

PIŞCOCI

Salut! Domn' Jderescu, cât mai e până la emisiune?

JDERESCU

Hai, dom'ne, că mai avem aproape o oră, hai, urcaţi!

PIŞCOCI

Păi, şi nu putem să trecem prin piaţă, să iau şi eu un brad? Că-mi vine mai uşor să-l car cu voi aici.

....

JDERESCU

Hai că luăm şi brazi, hai, mă, oameni buni!

MĂNESCU

N-ar fi o idee rea… Ce faci, urci în faţă... sau ce faci?

PIŞCOCI

Păi, da' de ce să urc în faţă?

MĂNESCU

Păi, ce faci, mergi şi tu la emisiune?

PIŞCOCI

Vii şi tu?

JDERESCU

Hai, bre, odată!

MĂNESCU

Da, vin şi eu.

EXT. DUPĂ-AMIAZĂ, STRADĂ

Maşina lui Jderescu trece pe stradă. Pe ea sunt doi brazi. Maşina huruie. Trece pe lângă blocuri, pe lângă zona industrială, pe lângă gară şi printr-o băltoacă.

INT. DUPĂ-AMIAZĂ, STUDIO TV

Jderescu, Mănescu şi Pişcoci sunt în studio. Costel aranjează microfoanele, ultimele detalii. Pe masă, trei pahare cu apă şi câteva coli albe.

COSTEL

(către Pişcoci)

Pălăria o dai mata jos, da?

JDERESCU

Am să vă rog, când începe emisia, să nu vă uitaţi numai în monitoare, să nu mai trântiţi, să nu înjuraţi, să nu vorbiţi cu prostii...

PIŞCOCI

Dă-o-n pizda mă-sii! Aşa ne ştii dumneata pe noi, domnule Jderescu?

JDERESCU

Măi, nea Pişcoci, am avut eu tăntălăi în emisie care au trântit câte una... de ţi s-a încreţit păru' în cap...

MĂNESCU

Auzi, tu crezi că se uită cineva la emisiunea asta, eu am senzaţia că nu se uită nici dracu'.

Îşi toarnă în pahar din sticla luată de la bar. Dă paharul pe gât şi-şi mai toarnă unul.

JDERESCU

Ai să râzi, dar se uită, dom'ne. Am audienţă extraordinară, mai ales acuma, iarna, merge... formidabil.

(către Pişcoci)

Nea Pişcoci! Ce faci, dom'ne?

PIŞCOCI

Pălăria!

JDERESCU

Ce faci, dom'ne? Vino-ncoace, dom'ne, că-ncepe emisia peste 2 secunde, dom'ne. Dă-o dracu de pălărie!

PIŞCOCI

Păi, şi cu pălăria ce fac?

JDERESCU

Vino dom'ne-ncoace! Dă-o dracu' de pălărie! Fir-ar a dracului de pălărie.

(îl vede pe Mănescu că bea)

Ce faci, mă? Ce faci?

MĂNESCU

....

Am emoţii. Lasă-mă.

....

JDERESCU

Ai emoţii pe dracu', mă, tot timpu' faci chestii din astea...

Camera începe să se mişte şi focalizează pe Jderescu.

MĂNESCU

Vrei să stau ca mutu'?

JDERESCU

Da' eşti extraordinar.

PIŞCOCI

Pune-mi şi mie. Pune-mi şi mie, hai.

JDERESCU

Încetează, bre, ce-ai şi mata?

PIŞCOCI

Şi eu am emoţii, sunt prima dată la televizor.

JDERESCU

Băi, băi, nu te credeam aşa, nea Pişcoci, te credeam om mai serios.

....

....

COSTEL

(off)

Şefu'?

JDERESCU

Ce?

COSTEL

Rămâne chestia cu nasul?

JDERESCU

Rămâne dom'ne, rămâne.

MĂNESCU

Ce chestie cu nasul?

JDERESCU

Dacă e vreun idiot la telefon, mă scarpin la nas şi întrerupe legătura.

Scoate nişte foi din buzunar şi le pune peste cele de pe masă.

MĂNESCU

Păi, cum te scarpini?

JDERESCU

Păi, cum să mă scarpin, normal...

....

....

MĂNESCU

Şi dacă-ţi vine cu adevărat să te scarpini?

JDERESCU

Nu-mi vine dom'ne. Cum să-mi vină?

MĂNESCU

Nu, da' dacă-ţi vine?

JDERESCU

Mă cenzurez, dom'ne.

Pişcoci se uită la becuri, uimit.

PIŞCOCI

Trebuie că plăteşti ceva curent electric cu toate aparatele astea...

JDERESCU

Plătesc. Plătesc.

PIŞCOCI

Cam cât pe lună, aşa?

JDERESCU

Cam o mie o sută.

....

....

PIŞCOCI

Aoleu…

JDERESCU

Cum e?

COSTEL

(off)

Începem, şefu'.

JDERESCU

Începem. Gata.

COSTEL
(off)

Atenţie, începem!

JDERESCU

Ia staţi liniştiţi!

MĂNESCU

O mie e enorm...

COSTEL
(off)

5, 4…

....

....

PIŞCOCI

Eu unde mă uit?

JDERESCU

În cadru.

COSTEL
(off)

3, 2, 1…

Camera nu cuprinde întreg cadrul, fruntea lui Jderescu nu intră în el. Jderescu îşi face o cruce. Camera se mişcă în sus şi în jos, cineva o reglează. Tot nu i se vede creştetul. În timp ce Jderescu

face introducerea emisiunii, Pişcoci îi ia o foaie din faţă, apoi îi ia pixul, notează ceva şi îi dă pixul înapoi.

JDERESCU

Bună ziua, dragi telespectatori şi dragi telespectatoare. Astăzi, după cum ştim cu toţii, este o zi foarte importantă pentru ţara noastră. Acum 16 ani, a început, la Bucureşti, Revoluţia din Decembrie ’89. De fapt, a început o nouă eră în istoria României. De aceea, v-aş propune să ne întoarcem puţin privirea spre acele momente şi evenimente şi să vedem dacă noi, locuitorii acestui oraş, am luat parte sau nu la această măreaţă zi din istoria neamului nostru. Alături de invitaţii mei şi, evident, alături de dumneavoastră, care puteţi să ne contactaţi la numărul de telefon 321747... deci, 321747, vom încerca să răspundem la o întrebare care pe mine unul mă... preocupă de foarte multă vreme. Întrebarea la care vrem să... răspundem astăzi este: a fost sau n-a fost revoluţie la noi în oraş? Acum, am să vi-i prezint pe invitaţii mei şi am să încep cu domnul... profesor Tiberiu Mănescu…

MĂNESCU

Bună ziua.

JDERESCU

Iar, în dreapta mea, domnul Pişcoci Emil...

Pişcoci îşi aranjează cravata şi părul.

PIŞCOCI

Emanoil.

JDERESCU

Emanoil Pişcoci. Da... Mă scuzaţi...

PIŞCOCI

Bună ziua.

JDERESCU

Probabil că mulţi dintre dumneavoastră vă întrebaţi de ce mai facem o astfel de emisiune, după atâta vreme, cu astfel de tematică. Ei bine... Eu cred că... după... conform… mitului... peşterii al marelui Platon... oamenii confundau soarele cu un biet foc... eu cred că datoria mea, ca jurnalist, este că, dacă... am ieşit din această peşteră... să nu fi intrat în alta, mai mare... şi să confundăm soarele cu un foc de paie... Eu zic că nu există prezent fără trecut, nici viitor fără prezent. De aceea, cu cât trecutul va fi mai limpede, cu atât prezentul va fi mai... şi viitorul vor fi mai limpezi, mai clare. Pe de altă parte, însă, Heraclit spunea că noi, oamenii, nu ne putem scufunda de două ori în apa aceluiaşi râu, eu zic, haideţi totuşi... stimaţii mei, să încercăm să ne cufundăm în urmă cu 16 ani,... asta de dragul adevărului şi... pentru un viitor mai bun. Deci, domnule Mănescu, ce spuneţi, domnule, a fost sau n-a fost revoluţie la noi în oraş?

Pişcoci împătureşte foaia.

MĂNESCU

Bună ziua! Vreau să vă mulţumesc, domnule Virgil Jderescu, pentru că ne-aţi oferit prilejul să vorbim şi noi, în sfârşit, în oraşul nostru... ce s-a întâmplat în acele zile dramatice din 22 decembrie 1989.

JDERESCU

Deci, a fost sau n-a fost revoluţie?

MĂNESCU

Trebuie să mai adaug că... vremea trece, oamenii uită. Şi e păcat, este mare păcat…

JDERESCU

Da, şi eu tot la asta mă gândisem.

MĂNESCU

Încă din 17 decembrie, se ştia şi la noi, ca-n toată ţara, ce se petrece la Timişoara şi toţi simţeau că a venit timpul să se încheie cu coşmarul comunist. A fost nevoie de o singură scânteie ca acest coşmar să fie măturat de pe harta ţării noastre; şi această scânteie bine-nţeles că a venit... din... inima ţării noastre, din Bucureşti.

JDERESCU

Bucureşti, da. Deci dumneavoastră spuneţi c-a fost revoluţie la noi în oraş.

MĂNESCU

Cu siguranţa, da...

JDERESCU

Domnule Pişcoci, dumneata ce spui, ce părere ai?

PIŞCOCI

Şi eu zic tot ca Mănescu. A fost revoluţie... *(împătureşte foaia în continuare)*

JDERESCU

Domnule Mănescu, ne puteţi povesti cum aţi petrecut dumneavoastră ziua de 22 decembrie 1989?

MĂNESCU

Da, desigur... bine-nţeles. În noaptea dinainte am stat cu câţiva colegi să ascultăm ce se petrece la Europa Liberă, la Timişoara, şi am simţit că... trebuie să se încheie cu coşmarul comunist, şi am hotărât să mergem, cu aceşti colegi, în piaţă, să protestăm.

....

JDERESCU

Mă iertaţi o secundă. Ce colegi?

MĂNESCU

Păi, a fost domnul profesor Baştină, profesor de matematică.

JDERESCU

A murit, mi se pare.

PIŞCOCI

Da...

MĂNESCU

Da… şi domnul Vlad Petrescu, profesor de română. Un om extraordinar, o capacitate, un poet original. Da' s-a prăpădit şi el.

PIŞCOCI

Dumnezeu să-i ierte pe amândoi *(împătureşte foaia în continuare).*

MĂNESCU

Şi domnu' profesor Haidu.

JDERESCU

A... domnul profesor de chimie, da...

....

MĂNESCU

Da' care acuma e în Canada, la fiul său.

....

JDERESCU

I-auzi.

Jderescu ia notiţe. Camera se tot mişcă. Pişcoci împătureşte în continuare.

MĂNESCU

Şi, împreună cu aceşti colegi, am hotărât să mergem în piaţă, să protestăm.

JDERESCU

Şi nu v-a fost frică, domnule Mănescu?

PIŞCOCI

Ehee... *(împătureşte în continuare, aproape a terminat)*

MĂNESCU

Bineînţeles că ne-a fost frică, cum să nu ne fie? Dar noi simţeam că trebuie să facem ceva.

JDERESCU

Şi, deci, aţi venit în piaţă?

MĂNESCU

Da.

....

JDERESCU

De unde?

MĂNESCU

De la şcoală.

JDERESCU

Aţi stat toată noaptea la şcoală?

MĂNESCU

Nu... am venit, am luat salariile, am plecat în piaţa ca să protestăm.

....

JDERESCU

Păi, nu, adineauri spuneaţi că aţi petrecut toată noaptea împreună, d-aia...

MĂNESCU

A, nu... am stat un pic, am ascultat Europa Liberă, am plecat acasă, am revenit dimineaţă, am luat salariile şi am plecat în centru.

JDERESCU

Şi vă mai amintiţi cam pe la ce oră se întâmpla asta?

MĂNESCU

Păi, salariile începeau să se dea pe la 10... Cât am stat la rând... 10:30... Drumul spre piaţă, până la 11, 11 şi jumătate eram deja în piaţă.

....

JDERESCU

Deci 11:30. *(Notează).*

MĂNESCU

Da.

JDERESCU

Şi ce-aţi făcut în piaţă, efectiv?

Pişcoci a terminat de împăturit şi se joacă cu vaporaşul de hârtie.

MĂNESCU

În primul rând, trebuie să vă spun că în piaţă era pustiu. Nici un suflet de om. Şi parcă totul îngheţase, exact ca-n fotografia asta din spatele nostru. Am intrat în piaţă şi-am început să... protestăm.

Pişcoci îi dă înainte cu vaporaşul pe masă.

JDERESCU

Şi ce strigaţi?

....

MĂNESCU

Păi, ce se striga. „Jos comunismul!“, „Jos Ceauşescu!“, „Ne-am săturat de dictatură!“, „Timişoara, Timişoara!“...

....

PIŞCOCI

Ole, ole, Ceauşescu nu mai e!

O mână din afara cadrului îi smulge vaporaşul.

JDERESCU

Da, mă rog... Şi s-a întâmplat ceva?

MĂNESCU

Păi, nimic. Ţin minte că, la un moment dat, am început să aruncăm cu pietre în geamurile de la Comitetul Judeţean...

JDERESCU

Da' spuneţi-mi, din Primărie n-a ieşit nimeni?

MĂNESCU

Nimeni. Nici dracu', cum se spune.

JDERESCU

Extraordinar. Şi? Continuaţi, spuneţi...

....

MĂNESCU

Da, şi atunci am hotărât să forţăm uşile de la Comitetul Judeţean, bine-nţeles, erau încuiate. Am mers în spate, să forţăm uşa de serviciu. Era blocată. Ne-am întors. Şi în momentul acesta au apărut securiştii.

JDERESCU

Da, nu, da' de unde ştiaţi că erau securişti?

MĂNESCU

Ştiu, că pe unul l-am şi recunoscut. Securiştii au...

JDERESCU

Un moment, un moment. Cum îl chema?

MĂNESCU

(pauză)

Da' ce mai contează acuma?...

JDERESCU

E foarte important.

MĂNESCU

(încurcat)

Era unu' Bejan, lucra la Securitate.

JDERESCU

Bine, da' de unde ştiţi că lucra la Securitate?

....

....

MĂNESCU

Toată lumea ştia că lucra la Securitate. Avea şi-un băiat la noi la şcoală, unu' Sorinel, îl ştiu de la şedinţele cu părinţii.

PIŞCOCI

Ăsta e ăla care are o fermă, „Bejan şi fiii"…

JDERESCU

Firmă…

PIŞCOCI

Eh, firmă, fermă… Tot aia…

JDERESCU

Bun, deci... dumneavoastră eraţi trei... să înţeleg...

MĂNESCU

Nu, nu, nu. Noi eram patru.

JDERESCU

A, ei erau trei.

MĂNESCU

Da, ei erau trei.

JDERESCU

.... Şi dumneavoastră eraţi doar doi? ....

MĂNESCU

Nu.

JDERESCU

A... ei erau doar doi... ca să înţeleg...

MĂNESCU

Noi eram patru, şi ei erau trei.

JDERESCU

Da' pe ăilalţi doi nu-i ştiaţi?

MĂNESCU

Păi, nu-i ştiam, nu...

JDERESCU

(către Pişcoci)

Dvs eraţi acolo?

PIŞCOCI

Nu, nu, nu, eu am venit mult mai târziu.

JDERESCU

Aşa, şi?

....

MĂNESCU

....

Ce şi?

JDERESCU

Şi ce-aţi făcut după asta?

MĂNESCU

A... după ce ne-au ameninţat?

JDERESCU

Da, da, da.

MĂNESCU

Păi, a ieşit un fel de altercaţie... o încăierare... o...

JDERESCU

V-aţi bătut? V-aţi bătut?

MĂNESCU

Ne-am luptat. Da' nu contează, important e că...

JDERESCU

Şi cine a învins?... Cine a învins?

MĂNESCU

.... *(pauză lungă)* ....

Noi. Eu cred că oamenii, atuncea când au văzut ce facem noi în piaţă, au dat frica la o parte şi-au început să vină şi ei în piaţă. Au început să vină mulţimi din zona industrială, prin strada principală, au venit pe după hotel, nici nu ştiu de unde... *(arată pe imaginea din spate)* pe partea aceea, uitaţi-vă acolo, şi din parc... în 10 minute s-a umplut piaţa. „Ole, ole, Ceauşescu nu mai e" aici s-a strigat prima oară, domnule Pişcoci. Şi toţi au început să ţipe, să strige „Am învins!", „Libertate, Libertate!", securiştii au fugit şi…

JDERESCU

Un moment, ce... avem un telefon... Alo?

MARICICA

Bună ziua, domnule Jderescu!

JDERESCU

Bună ziua, cu cine avem onoarea?

MARICICA

Mă numesc Maricica şi stau chiar în blocul din faţa Primăriei, unde zice domnul Mănescu că a fost în ’89...

JDERESCU

Maricica şi mai cum?

....

MARICICA

....

Maricica Dima.

JDERESCU

(notează pe o foaie)

Aşa, doamna Maricica... Doriţi să interveniţi?

MARICICA

Da, doresc să intervin şi să spun că Mănescu ăsta şi cu ceilalţi pe care i-a pomenit, Dumnezeu să-i ierte, că-i păcat să vorbeşti de rău pe morţi, dar trebuie să spun... deci toţi au băut ca porcii toată noaptea în barul de la parterul blocului meu şi că tot oraşu-i ştie de beţivani şi, pe lângă faptul că nu le mai ajunge, acu’ mai şi zic că-s revoluţionari. De asta am sunat, să vă spun că au băut toată noaptea dintre

21 şi 22 decembrie şi să n-o mai facă el pe viteazu' acu', că mănâncă căcat degeaba...

JDERESCU

Doamnă Maricica, vă rog frumos...

MARICICA

Mă scuzaţi, dar m-am enervat.

JDERESCU

Deci... Mai aveţi ceva de adăugat?

MARICICA

.... Nu... La revedere. ....

JDERESCU

Da... Ce spuneţi de... cele spuse de doamna?

MĂNESCU

Ce să spun? Ce... se mai poate spune ceva?

JDERESCU

Nu-i adevărat nimic în ce-a spus doamna... Dima?

MĂNESCU

Ce să fie?

JDERESCU

Păi, cu barul, c-aţi băut toată noaptea... cu...

MĂNESCU

Nu-i adevărat, domnule. Am băut, da' pe 22, nu pe 21 şi... am băut de bucurie, nu...

JDERESCU

Mi se pare că mai avem un telefon, sper să fie unul serios de data asta. Alo?

VASILE

Alo, da...

....

....

JDERESCU

Bună ziua. Cu cine avem onoarea?

VASILE

Vasile Rebegea.

JDERESCU

Bună ziua, domnu' Vasile.

VASILE

Bună ziua, domnule, şi vreau să vă felicit pentru ideea foarte bună pe care aţi avut-o să faceţi această emisiune.

JDERESCU

Mulţumesc.

VASILE

Ca să se limpezească odată şi odată cu chestiile astea cu revoluţia la noi în oraş...

JDERESCU

Mulţumesc. Cu ce ne puteţi ajuta?

VASILE

Domnul meu, eu, la vremea aia, lucram ca paznic la Consiliul Judeţean, actuala Primărie...

JDERESCU

....

Aşa, şi?

....

VASILE

Aşa... Şi eram în dimineaţa de 22 la post, în ghereta de la poartă, care acum nu mai e...

JDERESCU

Mhm... Continuaţi, vă rog.

VASILE

Aşa... Şi ghereta era chiar lângă scările alea care se văd şi-n poza aia din spatele vostru…

JDERESCU

Da.

VASILE

La capu' lu domnu' mai în vârstă...

PIŞCOCI

Mănescu, la tine e…

MĂNESCU

Nu, acolo.

Camera fixează pe chipul lui Pişcoci, care are un aer foarte înţepat, jignit.

....

....

PIŞCOCI

Pişcoci e numele meu!

JDERESCU

Acum îmi aduc aminte. Era acolo. Acolo era, da... Spuneţi.

VASILE

Vreau să vă spun că n-am văzut pe nimeni în piaţă care să facă ce zicea domn' profesor. Lumea a început să vină pe la 12 jumătate, iar când au început să vină, păi au venit, nenicule... cu zecile, cu sutele... Au venit cu toţii, buluc.

JDERESCU

Domnu' Vasile, deci dumneata spui că nu i-ai văzut pe ăia patru profesori în piaţă...

VASILE

Nici vorbă, domnule.

MĂNESCU

A... Domnu'... A... Dumneata ai stat toată dimineaţa în gheretă?

VASILE

Am stat... E, am mai şi lipsit oleacă, dar am stat în principal în gheretă.

....

MĂNESCU

A, deci ai mai şi lipsit, nu? Dă-mi te rog…

....

VASILE

E, am lipsit vreo jumate de ceas, cât m-am dus până-n piaţă...

Mănescu ia foaie şi pix de la Jderescu.

JDERESCU

Asta e a mea!

MĂNESCU

Dă-mi, te rog, asta. Dă-mi şi pixul. Şi asta cam când se-ntâmpla?

VASILE

Păi, nu ştiu exact. Pe la 10 cred, sau pe la 10 jumătate... Poate chiar 11.

MĂNESCU

Da. Puteţi să fiţi mai exact?

VASILE

Ei, nu mai ştiu acuma exact.

Pişcoci se agită, îi arată ceva pe poza din spate lui Jderescu. Jderescu încearcă să-l facă să se uite la cameră.

MĂNESCU

....

Ascultaţi...

VASILE

Da' hai să zic 11.

MĂNESCU

Aha. Şi ce ai cumpărat din piaţă?

VASILE

Da' ce te interesează pe tine ce-am luat eu din piaţă?

MĂNESCU

Păi, vreau să fac un calcul.

VASILE

Da' de ce să faci un calcul?

MĂNESCU

Vreau să fac un calcul, ca să văd dacă erai dumneata în gheretă.

VASILE

Da' mă cac pe calculul tău!

JDERESCU

Domnu' Vasile, vă rog frumos!

VASILE

.... Mă scuzaţi... da… ....

JDERESCU

Deci, de ce aţi fost în piaţă?

VASILE

Am luat şi eu un brad, ca tot creştinul înainte de Crăciun.

JDERESCU

Păi, aşa... da' spuneţi...

MĂNESCU

Aşa. Şi aţi mers pe jos până la piaţă?

VASILE

Nu, nu, am fost cu elicopteru'...

JDERESCU

Domnule Vasile... vă rog...

VASILE

Am fost pe jos, dom'ne, ce dracu'.

Camera coboară brusc, cei trei rămân în afara cadrului. Când revine, Jderescu priveşte nervos către obiectiv.

MĂNESCU

.... Aşa, 15 minute până la piaţă, în piaţă 10 minute, a cumpărat bradu', 15 înapoi. .... Păi, aţi lipsit cel puţin 40 de minute...

VASILE

Aşa, şi?

MĂNESCU

Aşa, şi v-aţi întors cu bradul înapoi, sau aţi plecat acasă?

VASILE

Da' ce tot te freacă pe tine, mă, ce-am făcut eu cu bradul meu?

Jderescu îi ia pixul lui Mănescu, se întoarce spre Pişcoci, care explică ceva pe poza din spate. Încearcă să-l calmeze.

MĂNESCU

Da' dumneata cum poţi să spui că noi nu eram acolo, când dumneata nu erai acolo?

VASILE

Ba eu eram.

MĂNESCU

Erai după brad, în piaţă, domnule.

VASILE

.... Da, da' m-am întors. ....

MĂNESCU

Când? Peste o săptămână?

JDERESCU

Domnule Vasile, deci dumneata ai dus bradul acasă sau te-ai întors cu el la Primărie?

VASILE

Domnule Virgil, nu înţelegeţi că nu mai contează? Când a început să vină lumea, eram la post, domnule... Eu aveam televizor în gheretă şi, cum a plecat Ceauşescu

cu elicopteru', la vreo 5 minute dup-aia, a început s-apară şi lumea. Până să plece răposatu' n-a fost nimeni în piaţă, dom'ne, ce dracu'...

MĂNESCU

Şi eu susţin că, atunci când ne-au fugărit securiştii şi am intrat în gheretă, dumneata nu erai acolo.

JDERESCU

Da' de ce v-au fugărit securiştii? Asta n-aţi spus...

VASILE

Minte, domnule, nu încăpeau patru oameni în ghereta aia, dom'ne...

....

MĂNESCU

Ia să-ţi tragă vreo două bastoane, să văd eu cum intri şi-n gaură de şarpe.

....

JDERESCU

V-au bătut securiştii?

MĂNESCU

Nu, ne-au pupat...

VASILE

Minte, domnule!

MĂNESCU

Tu minţi.

JDERESCU

O clipă, o clipă, staţi puţin. Deci, domnu' Mănescu, dumneavoastră v-aţi ascuns în gheretă...

MĂNESCU

Ne-am baricadat...

Aruncă foaia de pe masă.

JDERESCU

.... Mă rog... v-aţi baricadat... La ce oră? ....

Jderescu notează. Pişcoci priveşte plictisit.

MĂNESCU

Nu ştiu, pe la 12.

O mână din afara cadrului pune foaia la loc pe masă.

JDERESCU

Deci 12... Domnul Vasile a văzut în aceeaşi gheretă, la 12 şi 8 minute... plecarea lui Ceauşescu de pe CC.... şi în piaţă, în momentul ăla, nu era nimeni.

VASILE

Da' chiar nimeni...

JDERESCU

Domnu' Mănescu, ne puteţi spune ce-aţi făcut dumneavoastră în intervalul ăsta de aproximativ 10 minute?

MĂNESCU

Nu ştiu, dom'ne, dacă era 12 fix... Ştiu că, atunci când ne-au fugărit, am intrat în gheretă, securiştii au dat un timp cu bastoanele, au plecat, noi am ieşit şi acolo am rămas.

JDERESCU

.... Şi-aţi protestat sau ce-aţi făcut? ....

MĂNESCU

În principiu, da...

VASILE

Minţi, minţi de-ngheaţă apele, domnule...

MĂNESCU

Tu minţi!

JDERESCU

Domnilor, vă rog frumos, haideţi să...

VASILE

Da' ce tot ne rogi frumos, domnule, mai bine l-ai ruga pe mincinosul ăsta să plece acasă şi să ne lase dracului în pace cu revoluţia lui, care nici n-a fost. Şi, oricum, era mai bine pe vremea lui Ceauşescu... Aşa că duceţi-vă dracului, cu revoluţia voastră cu tot!

MĂNESCU

Ce să... Comunist împuţit...

JDERESCU

Eu zic că domnul Vasile a pus o problemă care ne poate ajuta... şi anume: lumea a ieşit după plecarea lui Ceauşescu de pe CC sau înainte? Plecarea lui Ceauşescu este foarte importantă pentru că înseamnă, practic, căderea regimului comunist. Dacă vreţi, Comitetul Central e pentru revoluţia noastră ceea ce-a fost Bastilia pentru Franţa... Aşa că, dacă la noi în oraş s-a ieşit după 12:08, înseamnă că la noi în oraş n-a fost revoluţie. Ce părere aveţi de această abordare?

MĂNESCU

Şi eu spun că eu şi cu colegii mei am ieşit înainte de... 12:08.

JDERESCU

Da' totuşi lumea vă contestă prezenţa în piaţă.

MĂNESCU

Adică eu mint?

JDERESCU

Nu e vorba că minţiţi, dar, între ce aţi spus dumneavoastră şi, mai ales, ultimul telefon, sunt nişte probleme neexplicate...

MĂNESCU

Adică?

JDERESCU

Adică... adică domnul Vasile a spus că nu v-a văzut în piaţă.

PIŞCOCI

Dom'ne, stai că vă spun eu cum a fost. Da? Uite...

....

JDERESCU

....

Stai, bre nea Pişcoci, stai...

PIŞCOCI

(arată pe poză)

Ghereta lui era acolo, nu-i aşa... Şi voi unde eraţi?

MĂNESCU

Nu ştiu, lângă statuie...

PIŞCOCI

Da' nu cumva eraţi în faţa statuii?

MĂNESCU

Da. Eram în faţa statuii. Şi?

PIŞCOCI.

Păi, dacă ghereta era acolo şi voi eraţi în faţa statuii, n-avea cum să vă vadă. Nu? Ia gândeşte-te un pic, domnule... Să zicem că domn' Jderescu este statuia…

(se ascunde după Jderescu)

Mă vezi? Mă vezi? Nu mă vezi.

MĂNESCU

....

Bre, omule, tu nu înţelegi că el era în piaţă, după brad, nu înţelegi, n-avea cum să fie acolo?

JDERESCU

Un moment, mai avem un telefon... Alo!

MĂNESCU

Formidabil...

BEJAN

Alo?

JDERESCU

Cu cine avem onoarea?

BEJAN

Costică Bejan la telefon.

PIŞCOCI

Hopa!

JDERESCU

Bună ziua, domnu' Bejan.

BEJAN

.... Domnule Jderescu, cu individul ăsta, care abia ştie pe ce lume trăieşte, v-aţi găsit .... dumneavoastră să vorbiţi despre sfânta revoluţie?

JDERESCU

Haideţi, puţin respect, domnu' Bejan, vă rog...

BEJAN

Dumneavoastră vorbiţi despre respect, domnule Jderescu? Dumneavoastră, care invitaţi în emisiune un beţiv şi pe care-l lăsaţi să arunce cu noroi în oamenii serioşi?

MĂNESCU

Ia zi, mă, erai tu pe 22 decembrie 1989?

BEJAN

În primul rând, nu eşti mă cu mine, iar în al doilea rând, noi doi o să vorbim altă dată, şi în altă parte.

MĂNESCU

Mă ameninţi?

BEJAN

Domnule Jderescu, mai sunteţi acolo?

JDERESCU

Da.

....

BEJAN

Domnule Jderescu, dacă o singură dată o să se mai pronunţe numele meu în această emisiune, cu tot respectul pe care vi-l port, am să vă dau în judecată...

....

MĂNESCU

Zi, mă, unde erai pe 22...?

BEJAN

Am să vă dau în judecată şi-o să plătiţi foarte, foarte scump. Eu nu permit nimănui să-mi păteze numele şi onoarea. Am 154 de angajaţi şi 3 firme prospere...

MĂNESCU

Nu, mă... zi tu, ce făceai tu...

JDERESCU

Taci, mă, taci...

MĂNESCU

Da' lasă-mă dom'ne' să...

BEJAN

Domnule Jderescu, pot să continui?

JDERESCU

Vă rog, continuaţi.

BEJAN

.... Am 154 de angajaţi şi 3 firme prospere, pentru care am muncit zi de zi, începând din '89, aşa că n-am de gând să permit nimănui să-şi bată joc de munca mea. ....

JDERESCU

Domnule Bejan, noi nu încercăm nici într-un caz asta. Noi doream doar să reconstituim anumite evenimente care sunt foarte importante pentru istoria noastră.

MĂNESCU

Zi, mă, ce făceai pe 22 decembrie 1989?

BEJAN

Domnule Jderescu, am să vă rog să vă potoliţi invitatul.

JDERESCU

Haideţi, domnii mei, haideţi, să încercăm să lămurim lucrurile...

BEJAN

De asta am sunat şi eu, domnule Jderescu.

JDERESCU

Da. Domnu' Bejan, ă... domnul Mănescu vă acuză că pe 22 decembrie '89 aţi fost în piaţă, l-aţi ameninţat...

BEJAN

Fals, fals... Încă de pe data de 21 decembrie eram în satul meu natal, lângă Buzău. Mama mea era grav bolnavă şi am fost să o ajut.

....

....

MĂNESCU

Da... da' când mă loveai, tot la Buzău erai, nu?

BEJAN

Domnule Jderescu, eu nu vorbesc la beţie, domnule! Am şi martori, dacă nu mă credeţi.

MĂNESCU

Da... Voi întotdeauna aveţi martori...

JDERESCU

Un moment, un moment, vă rog! Domnu' Bejan, deci dumneavoastră spuneţi că n-aţi fost în oraş în ziua aia...

BEJAN

Exact.

MĂNESCU

Păi nu, nu, bine, bine... Zi-mi, unde lucrai tu înainte de '89?

BEJAN

Bine. Domnule Jderescu, am să vă răspund şi la această întrebare. Am lucrat la Securitate... dar, dar ca şi contabil. Contabilitatea e o meserie, o ştiinţă şi chiar o artă, care există în orice sistem politic.

JDERESCU

Adevărul e că şi eu ştiu că de meserie este contabil...

MĂNESCU

Contabil, ne-contabil, a lucrat la Securitate?

BEJAN

Am lucrat la Securitate pentru că am terminat facultatea cu 10...

MĂNESCU

Bravo!

BEJAN

... şi pentru că eram foarte bun în ceea ce făceam şi niciodată, dar niciodată nu am ascuns asta. Dar de aici şi până la faptul c-am fost în piaţă e cale lungă, care în drept se cheamă calomnie şi se pedepseşte penal.

JDERESCU

Domnu' Bejan, deci dumneavoastră susţineţi că n-aţi fost pe 22 decembrie în piaţă.

BEJAN

Domnule Jderescu, eu nu mă mai repet pentru că n-am timp de prostiile voastre. Eu am să vă rog un singur lucru... Dacă îmi mai pronunţaţi numele o singură dată şi nu aveţi probe, o să vă pară foarte, foarte rău. Am să închei aici, cu rugămintea să încercaţi să fiţi mai profesionist, domnule Jderescu şi să terminaţi cu basmele astea de adormit copii. La revedere.

JDERESCU

La revedere.

PIŞCOCI

La revedere.

MĂNESCU

(enervat)

Ce tupeu de securist.

JDERESCU

Domnule Mănescu, eu am să vă rog să nu vă mai legaţi de domnul Bejan atâta vreme cât n-aveţi probe.

MĂNESCU

Acu', te temi că o să te dea în judecată?

JDERESCU

Nu e vorba de asta, dar ştiu, ca ziarist, că e bine să dovedeşti cele ce le afirmi.

MĂNESCU

Ce ziarist, mă? Tu nu eşti inginer textilist?

....

....

JDERESCU

Nu.

MĂNESCU

Păi, pe timpul lui Ceauşescu, nu lucrai la textile?

JDERESCU

Am lucrat atunci... Dar acum sunt în presă şi...

MĂNESCU

Hai, mă, lăsaţi-mă dracului, mă, şi cu toate chestiile astea, mă... în presă... Ăsta a lucrat contabil la Securitate, acuma are firmă, tu ai fost textilist, şi acuma ai post de televiziune... Aşa trebuia să mă fac şi eu astronaut.

JDERESCU

Uite, să ştii că eu nu prea agreez ironiile astea...

PIŞCOCI

Dom'ne, pe mine m-aţi chemat degeaba aici?

JDERESCU

Ne scuzaţi.

PIŞCOCI

Da' nu, că dacă voi vă certaţi, eu mă retrag şi...

JDERESCU

.... Nu, se pare că am ajuns într-un moment mai delicat al discuţiei noastre, de aceea cred că ar fi bine să facem o sinteză asupra celor discutate până acum. Până acum, spusele domnului Mănescu vizavi de cele întâmplate în dimineaţa zilei de 22 decembrie nu pot fi confirmate de nimeni, de nici un telespectator... se pare că nimeni nu ştie dacă dumnealui şi colegii dumnealui... au fost în piaţă înaintea apariţiei mulţimii... ....

MĂNESCU

Da' unde-am fost... pe Lună?

JDERESCU

Nu ştiu unde aţi fost, dar n-aveţi dovezi... aşa că, până nu veţi avea nişte martori oculari, nu se confirmă prezenţa voastră în piaţă.

PIŞCOCI

Dar ce importanţă are?

JDERESCU

Păi, este foarte important, pentru că, dacă lumea a ieşit după plecarea lui Ceauşescu de pe CC, înseamnă că la noi în oraş… n-a fost nici o revoluţie.

PIŞCOCI

Da' ce-a fost?

JDERESCU

Păi, nu ştiu ce a fost, dar revoluţie e clar că n-a fost.

....

PIŞCOCI

Domnule, să vă spun eu cum stă treaba. Revoluţia a început la Timişoara, da? S-a extins în toată ţara şi-a ajuns, evident, şi în fundul ţării, aici, la noi în oraş.

JDERESCU

Da. Şi ce-i cu asta?

PIŞCOCI

Cum adică ce-i cu asta... Uite... Matale ştii cum se aprind felinarele pe stradă seara? Ştii cum se aprind seara şi se sting dimineaţă?

JDERESCU

Dar ce-are asta cu felinarele?

PIŞCOCI

Are... Pentru că uite-aşa a început şi revoluţia... A început la Timişoara, pe urmă la Bucureşti, şi tot aşa, până a ajuns la noi în oraş.

JDERESCU

Da' ce are revoluţia cu felinarele?

PIŞCOCI

Are, domnule, cum să n-aibă, că tot aşa se aprind şi felinarele, întâi în centru, pe urmă în tot oraşul, până la cea mai amărâtă stradă.

MĂNESCU

Nea Pişcoci, iartă-mă, da' vorbeşti nişte prostii...

....

....

PIŞCOCI

De ce vorbesc prostii?

MĂNESCU

Ce are curentul electric cu revoluţia?

PIŞCOCI

Are, domnule, are, ascultă-mă pe mine, are. Pentru că oamenii aici, la noi în oraş, sunt fricoşi... Şi, când au văzut că a plecat Ceauşescu la Bucureşti, hop, au sărit şi ei în stradă.

JDERESCU

Matale aşa ai făcut?

PIŞCOCI

Da. Da, eu când am văzut că a început la Bucureşti... am ieşit şi eu.

JDERESCU

Păi, uite că domnul Mănescu susţine c-a fost înainte.

PIŞCOCI

Păi, el o fi fost înainte, eu am fost după.

JDERESCU

.... Păi, şi-atunci ce revoluţie e asta dacă... lumea a ieşit după? ....

PIŞCOCI

Domnule, am făcut şi noi revoluţie cum am putut, am făcut şi noi revoluţie în felul nostru.

Pauză lungă.

JDERESCU

Da... Cred că ar fi bine să luăm o pauză publicitară... după care... vom încerca să răspundem totuşi la întrebarea emisiunii de astăzi: „Dacă a fost sau nu a fost revoluţie la noi în oraş?“. Deci, publicitate...

Camera se îndepărtează, redă un cadru larg, ce surprinde structura pe care e montată poza din spate.

JDERESCU

Publicitate, mă…

(către Mănescu)

Cum îţi permiţi, băi, cum îţi permiţi să-mi spui mie pe post că-s inginer textilist, în emisiunea mea?

Mănescu trage o duşcă.

MĂNESCU

Da' tu cum îţi permiţi să spui că eu n-am fost acolo?

....

....

JDERESCU

Păi, tu ştii cât m-am chinuit eu să fac televiziunea asta, câte şuturi în cur mi-am luat de la toţi proştii, câţi nervi, ca să vii tu pe post, şi să te iei de mine?

(îl vede pe Pişcoci cum pleacă)

Ce faci, nea Pişcoci?

PIŞCOCI

Mă duc la toaletă.

JDERESCU

Să vii repede, bre, că începem în 5 minute.

PIŞCOCI

Da' unde-i?

COSTEL

În hol, pe dreapta acolo, pe dreapta.

Mănescu strânge foile de pe masă şi le îndeasă în servietă. Se ridică să plece.

JDERESCU

Acuma ce mai faci, mă?

MĂNESCU

Am plecat, n-ai nevoie de mine.

....

JDERESCU

Cum să pleci, mă?

MĂNESCU

Dacă spui că mint, am plecat.

JDERESCU

Da' nu spun că minţi, măi omule, eu am spus numai ce au spus ăilalţi că... că nu erai în piaţă... Mă, dacă pleci acuma, e clar că minţi.

Se aşază pe scaun, preocupat.

COSTEL

Şefu', noi mai terminăm emisiunea asta, sau?...

JDERESCU

Şi pe tine cine te-a învăţat, mă, să filmezi aşa, mă? Mă, dacă te mai atingi o dată de camera aia, îţi dau cu ea în cap,... cu amândouă îţi dau în cap!

COSTEL

Şefu, da' dacă nu merge trepiedele alea, eu ce să fac?

JDERESCU

Nu merge trepiedele, mă. Nu merge trepiedele… Vă faceţi mâna aicea, la mine, vă învăţ meserie, şi după aia toţi plecaţi la Bucureşti! Dumnezeul mamii voastre de tâmpiţi...

....

Pauză lungă. Apoi Costel numără secundele rămase până la intrarea în emisie.

COSTEL

Atenţie! 5, 4, 3, 2, 1...

JDERESCU

Bună ziua, dragi telespectatori şi dragi telespectatoare. Deşi Heraclit spunea că noi, oamenii, nu ne putem scufunda de două ori în apa aceluiaşi râu, eu vă propun, să încercăm totuşi, să ne scufundăm în urmă cu 16 ani, de dragul adevărului şi, în fond, pentru binele nostru. Tema emisiunii noastre de astăzi este „A fost sau n-a fost revoluţie la noi în oraş?" Înainte de toate, am să vă reamintesc numărul de

telefon, care este 321747... deci 321747. Am să vi-i prezint pe invitaţi şi am să încep cu domnul Emanoil Pişcoci.

PIŞCOCI

Bună ziua.

JDERESCU

Dacă se poate, să vedem şi invitaţii! Mulţumesc.

(Camera se îndepărtează, cadru larg, cu Mănescu şi Pişcoci.)

Deci, în dreapta mea este domnul Emanoil Pişcoci şi în stânga mea, domnul profesor Tiberiu Mănescu.

MĂNESCU

Bună ziua.

JDERESCU

Se pare că avem un telefon, vorba aia... „Vox populi, vox dei!“, deci să ne grăbim să intrăm în direct. Bună ziua!

GELU

Alo, sunt Gelu Isărescu.

JDERESCU

Salut, Gelule. Ce faci?

GELU

Bună sara, că-i sară de-acu.

JDERESCU

Da' de ce ne-ai sunat?

GELU

Păi, tot cu revoluţia asta, domnule Jidărescu.

JDERESCU

Ia spune, dom'ne.

GELU

.... Domnule Jidărescu, eu am lucrat toată viaţă mea în comerţ şi sunt om serios, mă ştiţi şi dumneavoastră şi domnul Mănescu... Iar pe nea Pişcoci îl ştiu de când eram mic şi făcea pe Moş Crăciun la copii. ....

PIŞCOCI

Hai noroc, măi Gelule! *(Bea din pahar.)*

JDERESCU

Spune.

GELU

Aşa... Deci eu vă ştiu şi pe dumneavoastră şi pe domnul Bejan. Şi n-am nici un interes să vă mint, dar eu zic că la noi în oraş n-a fost revoluţie.

JDERESCU

Domnu' Gelu, aţi urmărit emisiunea până acum?

GELU

Nu, de ce?

Jderescu se scarpină la nas. Legătura telefonică se întrerupe.

JDERESCU

S-a întrerupt legătura? Ne pare rău. Avem alt telefon? Bună seara!

ION

Bună seara. Ion Costachescu mă numesc.

....

JDERESCU

Aşa, domnule Costachescu, ia spune...

ION

Domnule Jderescu, uitaţi cum stă treaba... Pe data de 22 decembrie 1989 mă întorceam de la ţară cu maşina mea personală.

JDERESCU

Aşa...

ION

Fusesem la părinţii mei să tai porcul... Când am plecat de la Munteni de Jos, că de acolo-s de loc, am observat că roata de pe stânga spate e dezumflată, am zis că ţine până acasă, şapte kilometri.

PIŞCOCI

Da' n-a ţinut...

ION

N-a ţinut, pentru că aveam greutate mare pe ea... porcu', vinul, luasem chiar şi-un brad...

JDERESCU

.... Continuaţi, vă ascultăm. ....

ION

Aşa... Şi, ce mai tura-vura... am făcut pană drept în centrul oraşului.

JDERESCU

Pe la ce oră era asta?

ION

La ora 12 şi 3 minute.

JDERESCU

Fix?

ION

Fix, ţin minte şi-acu, pentru că m-am uitat la ceasul din centru.

JDERESCU

Şi, deci, ne puteţi spune, era cineva în piaţă la ora aia?

ION

Nu era nimeni în piaţă. Şi-am stat acolo vreo jumătate de oră până au început să vină oamenii. Şi atunci, domnul acela gardian a avut dreptate, pentru că au venit toţi cam deodată, în zece minute era plină piaţa.

JDERESCU

Deci dumneavoastră spuneţi că n-aţi văzut pe domnul profesor Mănescu şi pe ceilalţi profesori în piaţă?

....

....

ION

N-am văzut pe nimeni... şi chiar m-am uitat după cineva. Îmi lăsasem cricul acasă, în ideea să-ncapă cât mai multe în portbagaj.

JDERESCU

Aşa...

ION

Mai trecea câte-un om pe stradă, dar toţi mergeau repede, parcă erau pe baterii.

JDERESCU

Şi ce-aţi făcut?

ION

Cu pana?

JDERESCU

Da.

Mănescu începe să rupă foaia de pe masă. Jderescu îi dă peste mână.

ION

.... Păi, aveam un coleg de serviciu la blocul turn din faţa pieţii şi l-am rugat pe el să-mi dea un cric... ....

JDERESCU

Păi, înseamnă că aţi mai lipsit câteva minute din piaţă...

ION

N-am lipsit, pentru că l-am strigat. Geamurile de la apartamentul lui dădeau chiar în piaţă. Omu' a auzit şi-a coborât cu cricu' jos, doar nu era să las maşina singură, că-mi furau tot din ea.

JDERESCU

Da, da. Mulţumesc, domnule Costăchescu. Mai adăugaţi ceva?

ION

Nu, atâta am vrut să vă zic. Poate vă e de ajutor...

JDERESCU

Mulţumesc.

ION

Şi eu vă mulţumesc. Sărbători fericite.

JDERESCU

Sărbători fericite...

PIŞCOCI

.... Sărbători fericite. ....

MĂNESCU

Sărbători fericite.

JDERESCU

Domnu' Mănescu... după telefonul ăsta se impune o altă întrebare... Dumneata ai fost... în piaţă, pe 22 decembrie 1989, sau n-ai fost?

MĂNESCU

Am fost...

JDERESCU

Păi, lumea contestă prezenţa dumneavoastră.

MĂNESCU

Şi eu spun c-am fost.

JDERESCU

(numără pe foaie)

Domnu' Mănescu... Uitaţi, 1, 2, 3, 4 telespectatori spun că nu v-au văzut în piaţă.

MĂNESCU

Doamna aia care a sunat prima n-a spus că n-am fost, a spus că am băut la Turist, dar n-a spus că n-am fost...

....

JDERESCU

Bine, şi ceilalţi trei...

MĂNESCU

Cine? Securistul ăla?...

JDERESCU

Haideţi să nu-i mai pronunţăm numele în emisiunea asta, vă rog...

MĂNESCU

Sigur că o să zică că n-am fost, că doar mi-a dat şi câteva bastoane în cap...

JDERESCU

Bun, şi Vasile Rebegea?

MĂNESCU

Dom'ne, nu se ştie dacă s-a întors ăla din piaţă cu bradul...

JDERESCU

Şi... ăsta... Costăchescu?

PIŞCOCI

Băi, oameni buni, da' lăsaţi-le dracului de calcule! Doamne, iartă-mă, că vorbesc prostii acuma, înainte de Sfintele Sărbători! Încă de când a fost cocoţat acolo, sus, în turn, ceasul ăsta a rămas mereu în urmă. Ce vă tot bateţi capul atâta cu prostii?

....

....

JDERESCU

Mai avem cameraman la emisiunea asta? Hai, te rog, un prim-plan măcar.

(camera se apropie)

Mersi. Avem un telefon? Alo?

CHEN

Alo, da!

JDERESCU

Bună ziua, cum vă numiţi?

CHEN

Chen Xiao Chuan.

JDERESCU

Chinezul?

CHEN

Da, eu sunt.

JDERESCU

Să nu-mi spui c-ai fost şi tu la revoluţie...

CHEN

.... Eu n-am fost la revoluţia voastră, pe-atunci eram în Aegipt. ....

JDERESCU

Unde?

MĂNESCU

În Egipt.

JDERESCU

Da. Să revenim. Deci, de ce ai sunat?

CHEN

Ca să vă zic că eu îl ştiu pe domnul Mănescu şi că el nu minte, e om în care puteţi să aveţi încredere.

JDERESCU

De-asta ai sunat tu?

CHEN

Da, şi vă spun că domnul Mănescu e cel mai bun om pe care l-am cunoscut în oraşul dumneavoastră şi că, ca fiecare om, el nu-i perfect şi nu mi se pare normal ca lumea să-l jignească aşa de tare, doar pentru că el bea.

JDERESCU

.... Domnu' Chen? Unu la mână, eu cred că revoluţia română nu e treaba ta, doi la mână, ce dracu' vinzi, dom'le, petarde şi artificii la copii? ....

CHEN

Eu vând ce se cere pe piaţă.

JDERESCU

Aha... Mai ai ceva de adăugat?

CHEN

Nu. Eu atâta am avut de spus, că domnul Mănescu...

JDERESCU

Eu am întrebat dacă mai ai ceva de adăugat, nu... ce-ai spus, ai spus...

CHEN

Nu.

JDERESCU

La revedere.

CHEN

La revedere şi să ştiţi că păcat ca un om aşa deştept şi de sincer, să aruncaţi cu noroi aşa în el...

....

JDERESCU

....

Ce faci? Acuma ne dai lecţii?

CHEN

Nu, doar ziceam că la voi, la români, asta nu-mi place, că vă spurcaţi între voi.

JDERESCU

Auzi, mă, Chen, dacă nu-ţi place la noi, du-te înapoi la tine, în China şi lasă-ne pe noi în pace. După ce că vii la noi în oraş, ne vinzi toate prostiile, ne iei banii, acuma mai faci şi pe deşteptul?

CHEN

Eu nu fac pe deşteptul... eu zic ce văd.

JDERESCU

Băi, ăsta n-are pic de ruşine.

CHEN

Văd că n-am cu cine să mă-nţeleg. La revedere.

JDERESCU

Auzi, îmi închide telefonul în nas! Nu pot să cred...

MĂNESCU

Nu ţi-a-nchis telefonu' în nas, a zis omu' la revedere.

JDERESCU

.... Da' a-nchis telefonu'. Deci, ă... domnule Mănescu, aţi fost în dimineaţa zilei de 22 decembrie... în piaţă sau nu? ....

MĂNESCU

Am fost. *(Rupe foi.)*

JDERESCU

Lumea totuşi contestă... că aţi fost.

MĂNESCU

Şi eu zic c-am fost.

JDERESCU

Deci lumea minte?

MĂNESCU

Nu mă interesează ce zice lumea, eu zic c-am fost acolo.

JDERESCU

Înainte de 12:08?

MĂNESCU

Înainte.

JDERESCU

.... Şi aţi continuat să protestaţi… ....

MĂNESCU

Am continuat.

JDERESCU

Mai avem vreun telefon? Nu? Domnule Mănescu... aţi fost... înainte de 12:08?

MĂNESCU

Da.

JDERESCU

Aţi fost? Bravo.

Pişcoci a început să construiască alt vaporaş. Jderescu se uită la ceas. Se întoarce spre Pişcoci.

JDERESCU

Domnu' Pişcoci, dumneavoastră ce-aţi făcut pe 22 decembrie?

PIŞCOCI

S-o iau de dimineaţă sau când am ajuns în piaţă?

Jderescu se uită la ceas.

JDERESCU

De dimineaţă...

....

PIŞCOCI

Păi... m-am sculat dimineaţa, la 7... a nu, greşesc, pe vremea aceea mă sculam încă la 6.30... M-am bărbierit şi pe urmă...

....

VALI

(off)

Dă-i asta lui Virgil!

Jderescu observă. Urmăreşte scena din afara cadrului.

JDERESCU

Continuaţi...

PIŞCOCI

În fine... m-am certat cu nevastă-mea... Prost am mai fost! Şi, pe urmă, m-am dus la serviciu, dar n-aveam chef să stau, îmi părea rău că mă certasem cu Maria... exagerasem... am fost întotdeauna prea gelos... nu ştiu... şi la 60 de ani eram gelos pe ea... În sfârşit, eu am impresia că... şi am trăit tot timpul cu impresia că asta i-a şi grăbit sfârşitul... În fine, m-am învoit de la şef, m-am dus să-i iau nişte flori din piaţă. În piaţă nu era nici ţipenie de om, de altfel peste tot pe unde am trecut era pustiu, da'... nu-mi venea să mă întorc aşa acasă, îmi era ruşine de ea... nu, nu, nu... În sfârşit, Dumnezeu mi-a dat gândul cel bun şi... m-am dus în Grădina Botanică... am spart un geam... şi-am furat trei magnolii splendide... Şi m-am întors acasă. Maria era acasă, făcea curăţenie prin casă, i-am dat florile, n-a zis nimic, n-a zis nimic, da' a continuat aşa să-şi vadă de treabă, pe acolo. Da' m-am uitat... în oglinda de la dulap şi am văzut că... schiţează aşa, un zâmbet şi asta, asta mi-a plăcut. Înseamnă... însemna că i-au plăcut florile, da, nu, nu tăcea, făcea pe supărata, şi... atunci, ca să-i arăt că nici mie nu-mi pasă... am deschis televizorul... La ora aceea, câteodată, mai dădeau nişte filme cu Stan şi Bran sau cu Tom şi Jerry...

....

Pişcoci a terminat vaporul şi se joacă cu el. Jderescu încearcă să-l oprească.

PIŞCOCI

Vă plictisesc?

JDERESCU

Nu, continuaţi.

PIŞCOCI

Şi mie-mi plăceau şi Stan şi Bran şi Tom şi Jerry şi pe urmă... a apărut Ceauşescu, care a ţinut un discurs. Şi a promis că ne dă 100 de lei... Şi eu i-am spus... i-am spus Mariei că, dacă Ceauşescu ne dă 100 de lei, o să mergem şi noi să ne facem concediul la mare, la Mangalia. Şi ea a zis că nu crede nici în mine, nici în Ceauşescu. *(Se joacă în continuare cu vaporaşul de hârtie.)* Şi, pe urmă, emisiunea s-a oprit brusc. Şi noi am continuat să facem planuri, ne gândeam că, dacă mergem la Mangalia şi ne mai rămân ceva bani, o să mergem şi la monumentul de la Adamclisi, şi o să facem nişte poze acolo... şi... Ea mi-a zis că să-mi dau cuvântul de onoare, şi mi-am dat cuvântu' de onoare... şi... Pe urmă iarăşi a început emisiunea la televizor, au apărut tot felul de oameni care spuneau că... revoluţia... a învins. Şi atunci Maria a început să plângă de bucurie, să, să... da' nu, mie-mi părea rău... îmi părea rău pentru suta aia de lei pe care o promisese Ceauşescu.

....

....

JDERESCU

Domnu' Pişcoci... domnu' Pişcoci, dumneavoastră deci aţi ieşit... după... după televizor. După ce-a fost la televizor.

PIŞCOCI

Vă plictisesc, nu-i aşa?

MĂNESCU

Nu.

PIŞCOCI

Da, am ieşit în piaţă... ca să-i arăt Mariei că puteam să fiu şi eu erou... că nu mi-era frică de comunişti. *(Se joacă în continuare cu vaporaşul de hârtie.)*

JDERESCU

Deci dumneavoastră aţi ieşit după... 12:08.

PIŞCOCI

Da, am ieşit după 12:08.

JDERESCU

Emisiunea noastră se apropie de final. Ce, mai avem un telefon? Alo!

....

TINA

Alo, mă numesc Tina, iar fiul meu cel mare a murit pe 23 decembrie, la Otopeni, în Bucureşti. *(Vocea are ecou.)*

JDERESCU

Ne pare rău, doamnă. Dar să ştiţi că... noi încercăm să aflăm ce s-a întâmplat la noi în oraş... nu la Bucureşti.

TINA

Da' eu nu v-am sunat să vă reproşez vreo ceva, domnule Jderescu... eu v-am sunat să vă zic că ninge afară.

JDERESCU

Ninge afară?

TINA

Da. Ninge, ninge ca pe vremuri. Bucuraţi-vă, domnii mei, de zăpadă, că mâine va fi din nou noroi! Crăciun Fericit tuturor! *(Vocea are ecou. Legătura se întrerupe.)*

PIŞCOCI

Crăciun Fericit.

JDERESCU

Crăciun Fericit.

....

MĂNESCU

....

Crăciun Fericit.

JDERESCU

Emisiunea noastră a luat sfârşit. Mai doriţi să adăugaţi ceva?

PIŞCOCI

Nu...

Pişcoci are în faţă vaporaşul de hârtie. În faţa lui Mănescu e o grămăjoară de foi rupte.

JDERESCU

Stimaţi telespectatori, vă mulţumim pentru atenţia acordată. La revedere!

Invitaţii strâng lucrurile. Costel vine şi ia paharele de pe masă. Jderescu scoate de sub masă pălăria şi i-o dă lui Pişcoci. Scoate şi sticla, o pune pe masă, lângă Mănescu, care o ia şi-o pune în servietă. Jderescu îşi scoate microfonul de la rever. Părăsesc toţi cadrul. Costel vine şi strânge hârtiile de pe masă.

JDERESCU

Ce fac? Vă duc acasă?

MĂNESCU

Nu. Eu mă duc pe jos.

PIŞCOCI

Şi eu la fel.

....

COSTEL

Şefu, asta a lu' Vali…

Costel îi întinde o foaie de hârtie. Jderescu o ia.

JDERESCU

Hai să vă dau brazii.

Costel suflă spre bucăţelele de hârtie pe care le-a rupt Mănescu, le împrăştie.

COSTEL

(off)

Trebuia să-l las pe moşu' ăla să facă 100 de bărcuţe, iar pe ălălalt să mănânce hârtia aia, m-am mai şi băgat ca prostu' în faţa camerei. De-acu' încolo o să stau liniştit în spatele ei, o s-o las fixă, să-i văd eu dup-aia cum îşi rup capetele de marginile cadrului...

EXT. SEARA, STRADĂ, ÎN FAŢA BLOCULUI. NINGE.

COSTEL

(off)

5... 4... 3... 2... 1... Hai, măi, băiatule, că-ngheţ de frig. Hai... N-avea dreptate moşu'... se aprind toate deodată, pe bază de celulă fotoelectrică... Hai... 5... 4... 3... 2... 1 Faci figuri, ai? Altul, în locul meu, te spărgea. *(Felinarul din faţa blocului se aprinde.)* Bravo, băiatu'! Linişte, frumos... Eu atât îmi mai aduc aminte de la revoluţie... era linişte şi frumos.

Felinarele de pe stradă se aprind încet unul câte unul, prin tot oraşul, până în piaţa centrală. Se aprind şi beculeţele de pe bradul din faţa primăriei.

SFÂRŞIT